

formpartiet (Jensen-Sønderup), at det var uheldigt, at Sogneraadet ikke vedblivende beskæftigede sig med dette Arbejde, thi derved fik det ikke denne Lejlighed til at lære Befolkningens økonomiske Forhold at kende, og det skulde have en Del Betydning for hele Raadets Virksomhed, at det kom til at mangle et saadant Kendskab. Det kan jeg ikke tro. Vi have jo Eksempler fra Byraadene. I alle vore Byer er Ligningen lagt over til Ligningskommissioner, og jeg har aldrig hørt, at man i Byraadene har beklaget sig over, at man, fordi man ikke havde med Ligningen at gøre, manglede Kendskab til Befolkningens økonomiske Tilstand i Byen. Stillingen er i Virkeligheden ogsaa den, at i de store Kommuner faar man ikke et saadant nøje Kendskab til Befolkningen ved Ligningen. Nej, der sker Ligningen paa den Maade — i Modsætning til, hvad der foregaar i de smaa Kommuner —, at den foretages ret skematisk. Man maa selvfølgelig gaa frem efter visse bestemte Regler, fordi det er umuligt for Sogneraadene at kende alle Folk i Kommunen, endsige kende deres økonomiske Forhold. Jeg skal nævne, at af de 75 Købstæder, vi have, have de 28, altsaa over en Trediedel, under 3,000 Indbyggere. I disse Kommuner kunde man altsaa vente, at Byraadene skulde kunne have et saadant Kendskab til Befolkningens økonomiske Tilstand ved Hjælp af Ligningen, og at det, hvis de savnede den, fordi de ikke havde haft med Ligningen at gøre, ved en eller anden Lejlighed havde faaet Udtryk. Men jeg tror, at et Byraad aldrig nogen Sinde har savnet at have denne Virksomhed.

En Udvidelse af Bestemmelsen i Loven af 1903 saaledes, at man sætter Grænsen for Indbyggerantallet længere ned, fra 10,000 til 5,000 eller 3,000 — hvor man nu vil sætte den —, tror jeg ikke vil være saa tilfredsstillende som den Ordning, der her foreslaas, og som ogsaa kendes fra vore Købstæder og Handelspladser. Thi Sogneraadets Medlemmer skulde alligevel efter den Ordning, man har efter Loven af 1903, og som vist kun Gentofte har og kan have, være til Stede. Det er dem, der have Ansvaret, og man letter dem egentlig ikke deres Arbejde ved at tilkalde Ligningsmænd. Man kunde maaske nok skaffe sig noget bedre Oplysninger om dem, der skulde lignedes i Skat, ved at faa Ligningsmænd tilkaldte, men man letter ikke Sogneraadets medlemmers Arbejde derved. Det forekommer mig imidlertid, at naar man er kommen saa langt, som man er

kommen i Gentofte, at Sogneraadet maa holde et Møde hver Uge foruden alt det andet Arbejde, der følger med, saa kan der være god Grund til at søge at lette Medlemmerne for en Del af deres Arbejde, og dette gælder selvfølgelig ogsaa i Kommuner, der ere langt mindre end Gentofte.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) omtalte den samme Tanke, men paa en anden Maade. Han mente, at i Stedet for at lade Befolkningen vælge Ligningskommissionen skulde man lade Sogneraadene vælge den, ligesom de f. Eks. vælge Medlemmer til Sundheds- og Bygningskommission osv. Selv om dette demokratisk kunde forsvares, tror jeg dog, det ikke vilde være rigtigt. Jeg tror, der neppe er nogen Gerning, der vækker saa megen Utilfredshed, som Ligningen i Regelen gør. De, der skulde udføre denne Gerning, bør derfor vælges direkte af Vælgerne. Vælgerne bør selv have Ansvaret for, hvem de sætte ind i Ligningskommissionen, saa at deres Utilfredshed med Ligningen i sidste Instans rammer dem selv. Skulde Sogneraadene vælge Ligningskommissionen, tror jeg, at Utilfredsheden med denne vilde blive langt større.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og vil endnu en Gang takke den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelser, og jeg haaber, at det maa lykkes os at faa et tilfredsstillende Resultat ud af det her foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal kun bemærke til den ærede Ordfører, at han har Ret i, at jeg interesserer mig for dette Spørgsmaal. Hvis jeg ikke husker meget fejl, har jeg ogsaa haft Lejlighed til at udtale det overfor det ærede Medlem, inden Forslaget laa paa Tingets Bord. I alt Fald har jeg haft Lejlighed til at udtale det overfor Medlemmer af det Parti, det ærede Medlem tilhører. Det ærede Medlem omtalte Ordningen i Byerne, men jeg finder ikke Ordningen i Byerne ideel. Jeg vilde finde det heldigst, hvis Byraadene kunde beskæftige sig med Ligningsarbejdet, men jeg indrømmer, at saavel By- som Landkommuner kunne være saa store, at det kan være vanskeligt for Byraadene at gøre det. Netop paa dette specielle Omraade kan det være heldigt at imødekomme den Trang, som det ærede Medlem mente, der var i større Landkommuner. Men i Almindelighed holder jeg paa, at Sogneraadene bør have en saa ensartet Virksomhed som muligt.